

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 338/2015
14.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.С., адвоката М.Н., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 41/13 од 04.06.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 937/14 од 28.01.2015. године, у седници већа одржаној 14.04.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.С., адвоката М.Н., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 41/13 од 04.06.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 937/14 од 28.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 41/13 од 04.06.2014. године окривљени А.С. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 10.11.2012. године до 07.12.2012. године. Том пресудом према окривљеном А.С. изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору неће рачунати у време трајања ове мере. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 113.805,00 динара, да суду накнади трошкове на име пружених одбрана од стране браниоца по службеној дужности адвоката М.Н. у истрази у укупном износу од 128.250,00 динара, а да на име паушала плати износ од 30.000,00, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена Ј.П. упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 937/14 од 28.01.2015. године, делимично су усвојене жалбе бранилаца окривљеног А.С. и преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К 41/13 од 04.06.2014. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног А.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу и бранилаца окривљеног у осталом делу као неосноване одбијене и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљеног А.С., адвокат М.Н., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.С., адвоката М.Н., је неоснован.

Бранилац окривљеног А.С., у захтеву истиче да је означеним правноснажним пресудама повређен закон из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то конкретно одредбе члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, у вези члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП и члана 38. став 1. ЗКП, тиме што је судија Небојша Жикић као председник већа учествовао у доношењу првостепене пресуде Вишег суда у Нишу К 41/13 од 04.06.2014. године, који је морао бити изузет од вршења судијске дужности јер је у истом предмету учествовао као члан већа – судија Вишег суда у Нишу у доношењу решења Вишег суда у Нишу Кв 185/13 од 18.03.2013. године, којим је одбијен као неоснован приговор браниоца окривљеног А.С., адвоката М.Н., изјављен против оптужнице Вишег јавног тужиоца у Нишу Кт 265/12 од 19.02.2013. године, а коју повреду није отклонио ни другостепени суд иако је на исту указано у изјављеној жалби браниоца окривљеног.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног А.С., адвокат М.Н., неосновано је истицао и у изјављеној жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе је на стр.3 пасус други образложења пресуде дао

јасне и довољне разлога, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.